

(ΑΓ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β' ΘΕΣ/ΝΙΚΕΙΣ (ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 375

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961 (Π.Ο.Η.) ΤΗΛ. 622.952: ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΡΟΟΔΕΥΕΙ ΟΤΑΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΗΓΑΣ ΤΗΣ

ΜΕ τήν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς προπαρασκευαστικῆς διασκεψέως τῆς Ρόδου αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκλείσαν. Καί ὁμως τήν ἰδίαν στιγμήν εἶχεν ἀνοίξει ἐν νέον κεφάλαιον εἰς τὰ προβλήματα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁμολογήθη δηλ. ἀπό τὰ πλέον ὑπεύθυνα χεῖλη ἡ ἀπουσία γνησίας ἐνότητος. Ἀπαντες συνεφώνησαν ὅτι εἶναι πολλὰ τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὅποια δέν συμφωνοῦν. Συνελειτούργησαν τήν προτεραίαν, ὡς ἐάν οὐδεμία διαφορὰ τοὺς ἐχώριζεν, διὰ νὰ διαψεύσουν ἑαυτοὺς τήν ἐπομένην ἑορτάζοντες κεχωρισμένως ἁγίους διαφορετικούς. Ἐκαμαν φιλοτίμους προσπάθειας διὰ νὰ παρουσιάσουν ἐνιαίαν εἰκόνα, αὕτη ὁμως περιορίσθη εἰς ἐξωεκκλησιαστικάς ἐκδηλώσεις.

Δέν εἶναι συνεπῶς ἡ «στεῖρα ἄρνησις» τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἡ ἐπισημαίνουσα τὰς πλείστας διαφορὰς ἐντὸς τοῦ ὀρθοδόξου χώρου. Ἡ ὑπαρξίς ἄλλωστε τῶν διαφορῶν αὐτῶν ὑπηγόρευσε καί τήν προδιάσκεψιν τῆς Ρόδου.

Τὰ προβλήματα ὁμως δέν ἐλύθησαν. Ἐπεσημάνθησαν μόνον. Καί ἕως ὅπου ἐπιλυθοῦν, ὁ ἄρραφος τοῦ Κυρίου χιτῶν θά κεῖται

διερρηγμένος.

Πρέπει ὁμως νὰ τονίσωμεν δι' ἄλλην μίαν φοράν ὅτι ἡ ὁδὸς τῶν λύσεων διέρχεται διὰ μέσου τῶν Ἱ. Κανόνων καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως.

Μόνον ἡ ἀπαρέγκλιτος ἐφαρμογὴ τῶν ὁδηγεί εἰς λύσεις ἀσφαλεῖς. Τὸ ἀδιέξοδον ἄλλωστε ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ ἐδημιουργήθη ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐγένετο προσπάθεια ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν. Εἶναι δέ γνωστὸν πόσον ὀλέθρια ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς προσπάθειας αὐτῆς. Κάθε ἄλλο παρά ἐτόνωσαν τήν ἐνότητα τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί οὐδόλως ἐλάμπρυναν τήν δόξαν των.

Σήμερον δραματικὴ ἀκούεται ἡ ἐπιταγὴ διὰ τήν ἐπιστροφὴν. Ἐπιστροφὴν εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος καί εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐνότητος. Ἐπιστροφὴ εἰς τοὺς Ἱ. Κανόνες.

Ἐντὸς αὐτῆς τῆς διαυγοῦς καί κρυσταλλίνης ἀτμοσφαίρας ὅχι μόνον ἡ ἐνότης τῆς Θ. Λατρείας δύναται ν' ἀποκατασταθῇ ἀλλὰ καί νὰ ὑφανθῇ ἡ ἀλουργίς τοῦ παγκοσμίου μεγαλείου τῆς Ὁρθοδοξίας. Διότι Ἐκκλησία ἄνευ τῶν Ἱ. Κανόνων ὁμοιάζει μὲ πλοῖον ἀκυβέρνητον.

Η ΔΙΑΒΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο κακός Κινηματογράφος διαφθορεύς της 'Ελληνικής κοινωνίας

Τοῦ ἐν Δράμα Ἀιδεσίμ. Ἱερέως ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

“Αλλαι ταινίαι πάλιν δυσφημοῦν εἰς τὸ ἑξωτερικὸν τὰ ἦθη τῶν Ἑλλήνων καὶ παρουσιάζουν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὡς ξεχαρβαλωμένο. Ἡ ταινία αὕτη εἶναι τὸ «Ποτὲ τὴν Κυριακὴν» ἡ ὁποία ἐχαρακτηρίσθη ἀνήθικος. Δυστυχῶς τὸ Κράτος συνείργησε ὅπως ἡ ταινία αὕτη μὲ ἡθοιοῦν τὴν Μελίνα Μερκούρη νὰ γυρισθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐγκριθῇ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐλέγχου τῶν ταινιῶν καὶ νὰ γυρίζεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον πρὸς δυσφήμισιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐξαιρέσιν ἀπετέλεσεν ἡ Ἰσλανδία, ἡ ὁποία δὲν ἐπέτρεψε νὰ προβληθῇ εἰς τὸ ἔδαφός της.

Τώρα Ἰταλικὴ ἐταιρεία ἐτοιμάζεται εἰς Ρόδον νὰ προβῇ εἰς τὸ γύρισμα τῆς ταινίας τοῦ Κόδρου «Ὁ Βασιλιάς πρέπει νὰ πεθάνῃ» καὶ ὁ Θεὸς γνωρίζει εἰς ποίας τυμβωρυχίας θὰ προβοῦν. Ἐάν εἷς ἢ μία προάγουν εἰς πορνείαν νέαν τινα, ὁ πέλεκυς τῆς δικαιοσύνης καὶ δικαίως πλῖνται ἀμέσως. Διὰ τοὺς μαστροποὺς ὁμοῦς τούτους τῶν Κινηματογραφικῶν ταινιῶν λαμβάνονται μόνον ἡμίμετρα καὶ σπανίως ἐφαρμόζεται ὁ νόμος χάριν τῆς τέχνης. Τώρα τὸ θέρος τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας θὰ κάμῃ νόμον εὐεργετικὸν ὑπὲρ τοῦ Κινηματογράφου, ὁπότε ἐν νόμῳ πλέον θὰ ὀργιάσουν μὲ ὅ,τι ἀσεβὲς καὶ ἀνήθικον. Κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην πρὸς ὀλιγόστευσιν τῆς ὀλεθρίας ἐπιδράσεως τοῦ Κινηματογράφου, ἐπιβάλλεται νὰ ἐφαρμοσθοῦν τὰ κάτωθι: Εἰς τὴν πρόσφατῶν τῶν Κινηματογράφων νὰ μὴ ἐκτίθενται εἰκόνες σκανδαλιστικά. Ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου νὰ περικόπωνται τὰ τολμηρὰ μέρη τῶν ταινιῶν καθὼς καὶ τὰ ἀντεθνικά καὶ ἀντιχριστιανικά. Νὰ μὴ γυρίζωνται καὶ προβάλλονται ταινίαι παραχοράττουςαι τὴν Ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν. Νὰ τηρῇται αὐστηρῶς ἡ διάταξις περὶ ἀνηλικῶν διὰ τὰ ἀκατάλληλα ἔργα, οὔτε δὴ καὶ εἰς τοὺς γονεῖς νὰ ἐπιτρέπεται νὰ εἰσάγουν τὰ τέκνα τῶν εἰς τοὺς κινηματογράφους διότι ἐκτὸς ὅπου τὰ κάμουν κινηματογραφικὰ, συγχρόνως νὰ γνωρίζουν, ὅτι ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα κτίζει ἡ Ἐκκλησία τὸ Σχολεῖον ἡ οἰκογένεια εἰς δύο ὥρας, τὸ κρημνίζει ὁ κακὸς κινηματογράφος. Νὰ ἀυξήσῃ τὰ εἰσιτήρια ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας, ὑπὸ δὲ τῆς Ἐκκλησίας καὶ Ὀρθοσκευτικῶν καὶ λοιπῶν ἡθικοπλαστικῶν Συλλόγων νὰ ἰδρυθῇ Ἐταιρεία καλοῦ Ἑθνικοχριστιανικοῦ κινηματογράφου μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Κράτους. Ἰδοὺ ἡ Ρόδος, Ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα, διότι εἶναι γεγραμμένον «Πάσσαλος πασσάλῳ ἐκκρούεται». Ἡ ἵδρυσις καλοῦ κινηματογράφου μὲ φθηνὸν εἰσιτήριο θὰ ἀντιδράσῃ κατὰ τοῦ κακοῦ κινηματογράφου.

Ἐπίσης εἰς τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ ὑπάρχει καὶ ἡ ἀτομικὴ βόμβα, τὸ ὄπλον τῆς ἀποχῆς ἐκ τῶν αἰθουσῶν τῶν κινηματογράφων, δηλαδὴ Μποϊκοτάρισμα τῶν ἀκαταλλήλων ταινιῶν. Ἡ κατὰ μάζας ἀποχώρησις μετὰ διαμαρτυριῶν τῶν θεατῶν ἐκ τῶν αἰθουσῶν τοῦ κακοῦ Κινηματογράφου. Ἐάν μία σταυροφορία ὕγιων στοιχείων ἐμφορουμένων ὑπὸ τῶν γνησίων Ἑλληνοχριστιανικῶν ἀρχῶν ἀναληφθῇ, ἐκερδήθῃ ἡ ὅλη ὑπόθεσις καὶ συνετιζονται οἱ ἐπιχειρηματίαι τῶν Κινηματογράφων. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἡ ἐταιρεία τῶν γατοφίλων δταν ἐπληροφόρηθη διὰ εἰς τὰ διάφορα στούντια βασανίζονται οἱ γάτοι, ἐκήρυξεν ἀποχὴν τῶν μελῶν τῆς ἐκ τῶν αἰθουσῶν τῶν Κινηματογράφων καὶ ἐπεβλήθη ἡ ἐταιρεία καὶ ἐνίκησε εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς.

Ἐδῶ δὲν πρόκειται περὶ βασανισμοῦ τῶν γάτων, ἀλλὰ περὶ βαθμιαίας διαφθορᾶς καὶ διαβρώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Ὁφείλομεν νὰ ἀντιδράσωμεν νὰ ἀποτινάξωμεν τὰ ὀθνεῖα καὶ ξένα καὶ τὴν νωθρότητα μας καὶ νὰ ἀναλάβωμεν τὴν Σταυροφορίαν τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ Κινηματογράφου καὶ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς φίλους καὶ ἐχθρούς, διὰ εἰμεθα γνήσιοι ἀπόγονοι ὄχι μόνον ἡμιθέων ἡρώων, σοφῶν καὶ φιλοσόφων, ἀλλὰ καὶ τέκνα ἁγίων Πατέρων καὶ νεφῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ διὰ ἐδῶ εἰς τὸν τόπον ποῦ λέγεται Ἑλλάς καὶ Ὁρθοδοξία, δὲν ὑπάρχει γῆ καὶ ὕδωρ, διὰ διαφθορεῖς, προαγωγούς, βεβήλους παραχαράκτας καὶ ἀσεβεῖς.

Δρῶμα Σεπτέμβριος 1961

† Ἱερεὺς Μιχ. Ν. Σαββόπουλος

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΟΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 622-952

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Ὑπεύθυνος Ὑλης Παναγιώτης Βρετᾶκος
Κάνιγγος 32 - Ἀθῆναι

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 - Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δραχμᾶς 15.—
» Ἐτήσια » 30.—
Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δολλάρια 2
» Ἐτήσια » 4
Τιμὴ Φύλλου δραχμᾶς 1

ΠΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΑΣ

Τοῦ συνεργάτου μας *Εὐθύμ. Τριανταφύλλου ἀξιωματ. Χωροφυλ. ἐ.δ*

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁπίσω εἰς τοὺς Πατέρας! Τί ταράττετε τὴν ἡσυχίαν τῶν μακαρίων ἐκείνων Πατέρων; Ἀφοῦ πιστῶς ἐκτελεῖτε ὅσα οἱ Τέκτονες καὶ οἱ Ροταριανοὶ καὶ οἱ Πρωτεστάνται καὶ οἱ ποικιλάνομοι αἱρετικοὶ ὑπαγορεύουσιν εἰς Ὑμᾶς;

Ὅποιοι λιβάνι καὶ ὁποῖαν ὀρθοδοξίαν καὶ ἄρωμα χριστιανικὸν ἀποπνέει ὁ Ροταριανὸς Καθηγητὴς θρησκευμάτων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Γεράσιμος Κονιδάρης ὅστις ὑπὸ κρίου ἰδρώτος περιελούσθῃ ἕως οὗ ἀπαλλαγῇ τῆς πλαστογραφίας;

Ὅποιοι ἄρωμα ἀποπνικτικῆς δυσοσμίας ἀποπνέει ὁ Καθηγητὴς τῆς Βιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν Θρασύβουλος Βλησιδής, ἀρχηγὸς τῆς Μασονικῆς Στοᾶς ἐν Ἑλλάδι, ὁ ἀντικαταστήσας τὸν παραιτηθέντα Κ. Περράκη;

Ὅποιοι ἄρωμα καὶ λιβάνι ἀποπνέει ἐκεῖνο τὸ Β.Δ. τοῦ 1949 περὶ ἰδρύσεως τεκτονικῶν Στοῶν ἐν Ἑλλάδι, διὰ τὴν ζωὴν τῶν ὁποίων ὑπεχρεοῦντο τὰ Μοναστήρια καὶ οἱ δῖσκοι τῶν Ἐκκλησιῶν μας νὰ εἰσφέρωσιν; Ποιοὶ συνέταξαν τὸ αἰσχρὸν ἐκεῖνο φερμάνιον καὶ ποῦ ἦτο ἡ φωνὴ τῶν ΑΝΕΣΤΗΚΟΤΩΝ ἀρχόντων σας τότε πρὸς καταργησίαν του; Μόνον ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ τῶν ΠΕΠΤΩΚΟΤΩΝ Παλ)τῶν καὶ τοῦ ἀνυποτάκτου Καντιώτῃ ἡκούσθῃ καὶ ὁ θόρυβος αὐτῶν ἐξηφάνισε τὸ μῖασμα ἐκεῖνο διὰ νὰ σφραγισθῶσιν ἀκολουθῶς τὰ θυσιαστήρια τῶν Παλ)τῶν, εἰς ἱκανοποίησιν τῶν Ἑβραϊομασόνων. Μήπως ἀγνοοῦμεν πόθεν ἐξαπελύθη ὁ διωγμὸς ἐναντίον μας; Ἀλλὰ ἀναμένομεν, ἵνα ἴδωμεν μέχρι ποίου σημείου θὰ φθάσῃ ἡ ἀναισχυντία τῶν εὐφῶν ΑΝΕΣΤΗΚΟΤΩΝ!

Ἀλλὰ μὴ τὸ ἄρωμα καὶ τὸ λιβάνι ἀποπνέει Ἀθηναγόρας, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὁ ΤΕΤ Α ΤΕΤ μετὰ τῆς Μῆς Ἑλλὰς φωτογραφιζόμενος; Ὁ θέλων νὰ καταργήσῃ τὰ ἀναλόγια τῶν Ἱεροσολῶν, ἐπειδὴ θεωρεῖ ταῦτα «γιαπιά»; Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου αὐτοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ καὶ μετάρσιος γιγνόμενος ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς φωτογραφίας τοῦ ἀπίστου Τούρκου; Τόσον θάρρος λαμβάνει, λέγει ἡ «σεπτὴ» κορυφή σας, ὅταν ἀτενίζῃ τὴν εἰκόνα τοῦ Κεμάλ, ἣν ἔχει ἀνηρτημένην εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὥστε ἐμπνέεται καὶ λαμβάνει δυνάμεις καὶ ἐμπνεύσεις οὐ τὰς τυχοῦσας! Μεταβάς εἰς τὸ νοσοκομεῖον Τζεράχμπασα ἐπεσκέφθῃ τὴν νοσηλευμένην ἐκεῖ ἀδελφὴν τοῦ Ἀτατούρκ Μακπουλέ Ἀταδάν. Ὁ Πατριάρχης διερχόμενος πρὸ τῆς στηθείσης εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ νοσοκομείου προτομῆς τοῦ Ἀτατούρκ, ὑπεκλίθη μὲ σέβας πρὸ αὐτῆς καὶ κατόπιν σταθεῖς εἶπε:

«Ἀναμφιβόλως, ὁ Ἀτατούρκ, ἦτο μέγας ἀ-

νὴρ. Ὅσάκις εἰς τὴν ζωὴν μου εὗρεθῶ πρὸ δυσχερειῶν καὶ θλίψεων ἀτενίζω πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀτατούρκ ἀνηρτημένην εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ ἐμπνέομαι, λαμβάνων θάρρος καὶ δυνάμεις. Ἦτο τόσον μέγας ἀνὴρ ὁ Ἀτατούρκ ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι ὅπως ἐπεράσαμεν ἐδῶ ἐν ἀσφαλείᾳ (500) χρόνια, ἡμποροῦμεν νὰ προσβλέπωμεν μετὰ τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν (500) ἀκόμη χρόνια τοῦλάχιστον. Διότι ὁ μέγας ἐκεῖνος ἀνὴρ ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς ἀσφαλείας μας αὐτῆς!... (Ἐφημερίς «Μακεδονία» 11-6-1953)».

Πράγματι ἦτο μέγας ἀνὴρ ὁ Κεμάλ, διότι ἦτο Μασσόνος 33ου βαθμοῦ καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀντίχριστοι ἐμπνέουσιν τὰς κεφαλὰς τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας! Ὁ Χριστὸς δὲν δύναται νὰ διδῇ θάρρος καὶ νὰ ἐμπνέῃ, διότι ἦτο ἄσημος καὶ ἀνυπόδητος!

Ὁ Πατριάρχης, ὡς βλέπομεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων χαρισμάτων ἔχει καὶ τὸ τῆς προφητείας! Τῷ 1953 προφητεύει, ὅτι «ἄλλα (500) χρόνια θὰ περάσῃ ἐν ἀσφαλείᾳ ἐν Κων)λει», ἦτοι μέχρι τοῦ 2453. Μετὰ (2) ἔτη ἦτοι τὴν 24ην Σεπτεμβρίου 1955, ἐξακόσιοι μαινόμενοι πιστοὶ τοῦ ψευδοπροφήτου, πρὸς συντονισμόν τοῦ ἔργου τῶν καταστροφῶν, εἶχον σχηματίσει εἰδικὸν σῶμα (600) συνοδῶν, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθουν κατὰ ἐξάδας τὰς διαφόρους ομάδας κρούσεως, ὑπολογιζόμενας εἰς 100. Ποῖον ὑπῆρξε τὸ ἔργον τῶν ἀπίστων αὐτῶν βεβαιοῖ αὐτὸς ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ὁ Α', εἰς ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν τότε Πρωθυπουργὸν τῆς Τουρκίας Ἀντὶνὰν Μεντερές, ὅστις ἐνήργει τοὺς βανδαλισμοὺς κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κων)λεως, βάσει τῶν τεθεισῶν ὑπὸ τοῦ Κεμάλ βάσεων ἀσφαλείας!

Ἐξεφράσαμεν εἰς τηλεγράφημά μας—ἀναφέρει ὁ Πατριάρχης—τὴν βαθεῖαν θλίψιν μας. Σήμερον, μετὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκθέτων ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα γεγονότα. Ἐπὶ 80 ἐκκλησιῶν, 70 ἔχουν καταστραφῇ ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τοῦ πυρός. Οἱ ἱεροὶ χώροι ἐβεβηλώθησαν κατὰ τρόπον ἐξεγείροντα πᾶσαν συνείδησιν. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν οἰκονοζομένων Ἀγίων ἐξωρύχθησαν, οἱ Τάφοι τῶν Πατριαρχῶν καὶ ἄλλων κληρικῶν ἐβεβηλώθησαν. Τὰ λείψανα καὶ τὰ ὀστά διεσκορπίσθησαν ἐπὶ τῆς δημοσίας οδοῦ, ἢ ἀπετεφρώθησαν. Εἷς ἱερεὺς ἐδόλοφονήθη καὶ ἄλλοι ἐκακοποιήθησαν κλπ.». (Συνεχίζεται)

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀδελφοὶ συνδρομεῖται τῆς «Φωνῆς τῆς Ὀρθοδοξίας» ὅπως ἀποστείλουν τὰς ὀφειλομένας συνδρομὰς των, καθ' ὅτι αὐταὶ καὶ μόνον ἀποτελοῦν τὸν κύριον οἰκονομικὸν πόρον διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ ἐπισήμου ὁργάνου τῆς κινήσεώς μας.

Ἐν τῶν Γραφείων

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Γνησίων
Ὁρδοδόξων Χριστιανῶν ἐν Ἀθήναις

Π ρ ὶ ς

τὸ Πανορθόδοξον Ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον
Τὸ ἐν Ρόδῳ κατὰ Σεπτέμβριον 1961 συνερχόμενονἘν Ἀθήναις τῇ 7)20 Σεπτεμβρίου 1961
Πρὸς
τὰ Σεβαστὰ Μέλη
τοῦ Πανορθόδοξου Ἐκκλησιαστικοῦ
Συνεδρίου

εἰς Ρόδον

Σεβαστοὶ Σύεδροι,

Ὑποκλινόμενοι εὐσεβῶς ἐνώπιον τοῦ Σεβαστοῦ Συνεδρίου Ὑμῶν ἐκφράζομεν εὐχὴν διάπυρον, ὅπως ἡ θεία Χάρις ἢ ἐπὶ τῷ αὐτῷ Ὑμᾶς ἐκ περὶ τῶν γῆς συναγαγούσα φωτίσει τὰς διανοίας Ὑμῶν καὶ χειραγωγήσῃ Ὑμᾶς πρὸς τὸ θεῖον θέλημα, ὥστε αἱ ἀποφάσεις τῷ Συνεδρίου Ὑμῶν ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν πατροπαράδοτων ἱερῶν θεσμίῶν λαμβανόμεναι ἀποβῶσιν εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ δομητῆρος τῆς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἥς τέκνα γνήσια πνευματικὰ τυγχάνομεν.

Ὅντως, Ἅγιοι Σύεδροι, σκιρτᾷ σήμερον ἐξ ἀπειριγράπτου χαρᾶς πᾶσα ὁρθόδοξος χριστιανικὴ ψυχὴ ἐπὶ τῇ συγκλήσει τοῦ Πανορθόδοξου Ἐκκλη-

σιαστικοῦ Συνεδρίου, ὅπερ μετὰ πολλῆς ἀνυπομονησίας ἀνέμενεν, ἵνα τοῦτο ἐπιληφθῇ ὑποθέσεων καὶ λύσῃ ζητήματα πανορθόδοξου σημασίας καὶ κανονικότητος, ἡ πολυετής ἐκκρεμότης τῶν ὁποίων ἐπροξένησε πληγὰς ἐπικινδύνως διαβιβρωσκούσας τὸν ὄργανισμόν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας καὶ ἀπειλούσας καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ἐνότητα αὐτῆς.

Γνωστὸν τυγχάνει Ὑμῖν, ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τινὰς Ἐκκλησίας καινοτομίαι ἀντικανονικαὶ καὶ αὐθαίρετοι ἀφορῶσαι εἰς τὴν θεϊὰν λατρείαν, τοὺς βαθμοὺς συγγενείας διὰ τὴν ἀκόλυτον συναφὴν γάμου, αὐτὸ τοῦτο τὸ Μυστήριον τοῦ γάμου καὶ τοὺς λόγους διαλύσεως αὐτοῦ, τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Ἐκκλησίας διοίκησιν καὶ εὐταξίαν, καὶ πολλὰ ἕτερα ἁθέμιτα δεινοῖς ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων καταγινοσκόμμενα ἀυστόλως διαπραττνῶνται, πρὸς μέγαν σκανδαλισμὸν καὶ ψυχικὴν ζημίαν τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος καὶ ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ἡθικῇ μειώσει τοῦ κύρους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας ἐν τῇ κοινῇ ὁρθόδοξῳ συνειδήσει. Τὸ κακὸν δὲ καθίστα-

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΜΑΣ

ΟΙ ΦΕΡΕΛΠΙΔΕΣ...

Θορυβώδεις ἦσαν οἱ διαμαρτυρίαι τῶν χιλίων ἀδιορίστων Θεολόγων μας. Δίκαιες βέβαια. Ἀλλὰ πῶς νὰ θεραπεύσῃ τὸ Ὑπουργεῖο τὸ αἶτημα, ἀφοῦ δὲν προβλέπονται τόσον πολλὰς θέσεις εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν; Ἐκάλεσε λοιπόν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοὺς ἀδιορίστους Θεολόγους νὰ ἐνταχθῶν — ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς θέλουν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἐκκλησίας, νὰ γίνουν, δηλαδὴ κληρικοί. Θὰ ἐπερίμενε κανεὶς ἀνθρώπῳ τὴν προσέλευσιν. Τὶ πῶς φυσικὸ ἀπὸ τὸ νὰ ἱερωθῇ ὁ Θεολόγος—ἐγγαμος ἢ ἀγαμος; Καὶ τὶ πῶς δημιουργικὸ ἀπὸ τὸ νὰ ἐπανδρῶνεται ὁ ἐκκλησιαστικὸς βίος μιᾶς χώρας μετ' ἐπιστήμονας κληρικούς;

Δὲν γνωρίζω πόσοι Θεολόγοι ἐπῆγαν πρὸς τὰ ἐκεῖ, μετὰ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν κάλεσμα. Ἐκεῖνο ὅμως πὺν ἔκανε ἀλγεὴν ἐντύπωσιν εἰς ὅλους μας εἶναι ἡ ἀπάντησις πὺν ἔδωκεν ὁ σύλλογος τῶν ἀδιορίστων Θεολόγων διὰ τοῦ προέδρου τῶν. Εἶπαν λοιπόν: Ναί, θέλουμε νὰ γίνουμε κληρικοί, ἀλλὰ ὑπάρχει ἓνα σοβαρὸ ἐμπόδιον πὺν μᾶς κρατεῖ μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ ἐπερίμενε κανεὶς νὰ ἀκούσῃ κάτι τὸ πραγματικὰ σοβαρὸ. Κάτι πὺν νὰ ἀπτεται τῆς οὐσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ βίου καὶ τὸ ὁποῖον νὰ μὴν ἀνέχεται ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις τῶν Θεολόγων μας. Ἀλλὰ τίποτε τέτοιο. Τὶ δουλειὰ ἔχουν οἱ ἐπιστήμονες θεο-

λόγοι μετὰ θέματα οὐσίας; Ὑπάρχουν ἄλλα σπουδαιότερα. **Τὸ ράσο.**

Θέλουμε νὰ γίνουμε κληρικοί—Ἕλληνες κληρικοί—ἀλλὰ χωρὶς ράσα!

Σπουδαῖο καὶ ἐλπιδοφόρο τὸ μήνυμα τῶν νέων βλαστῶν τῆς Θεολογικῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν εὐδαίμονα χώραν μας.

* *

Σὲ τί σὰς ἐμποδίζουν, κύριοι Θεολόγοι τὰ ράσα;

Θέλουμε νὰ συγχρονισθοῦμε. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀσπῇ σήμερον τὸ κοινωνικὸν ἔργον ὁ κληρικὸς μετὰ τὴν μαύρην σιλονέτα καὶ μετὰ τὰ ἀντιαισθητικὰ γένεια. Ρίχτε μιὰ ματιὰ στὴν Εὐρώπην καὶ στὴν Ἀμερικὴ νὰ διαπιστώσετε τὸ πρῶγμα.

Μάλιστα, Κύριοι. Ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε ὅτι ζητεῖς εἰς ὁρθόδοξον χώραν καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου κληρικὸς θὰ πῇ ράσο καὶ ράσο θὰ πῇ κληρικὸς καὶ Ἐκκλησία. Ἀγνοεῖτε τὴν Ὁρθόδοξον παράδοσιν, ἀγνοεῖτε τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν σύνθεσιν, ὅπως αὐτὴν διεμόρφωσαν οἱ αἰῶνες.

Τὶ εἶναι ὁ Κληρικὸς ἀπὸ κοινωνικῆς πλευρᾶς; Εἶναι ἡ ἀκτινοβολία τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ ποιμνίου.

Δὲν κάνουν βέβαια τὰ ράσα τὸν παπᾶ — ὅπως λέει καὶ ὁ λαός. Ἀλλὰ καὶ παπᾶς χωρὶς ράσα δὲν μπορεῖ νὰ βοηθῇ. Μετὰ τὸ ἐξωτερικόν του σχῆμα καὶ μετὰ τὴν ἐσωτερικὴν του ἀρετὴν θὰ συγκινήσῃ ὁ κληρικὸς. Τὸ ράσο καὶ ἡ λοιπὴ ἐμφάνισις τοῦ κληρικοῦ εἶναι τὸ ἐπαγωγὸν ἐκεῖνο μέσον, πὺν θὰ κἀνῃ

ται ἔτι μᾶλλον δεινόν, λόγω τῆς καχεκτικότητος τῶν ὧν διανυόμεναι καιρικῶν περιστάσεων, διὰ τῆς ἐκλύσεως τῶν αὐστηρῶν χριστιανικῶν ἡθῶν, καὶ τῆς καταπληκτικῆς πλημυρίδος τῶν ποικιλονόμων διαστροφῶν τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας, οἵτινες διὰ τῶν προπαγανδῶν αὐτῶν γῆν καὶ θάλασσαν περιάγουσιν ἵνα ποιήσωσιν ἕνα προσήλυτον, ἀποσπῶντες αὐτὸν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τὰ πάντα μηχανώμενοι, ἵνα κλονίσωσι τὴν πίστιν καὶ σεβασμὸν αὐτοῦ πρὸς Αὐτήν, ἐκμεταλλεόμενοι λίαν ἐπιτηδεῖας καὶ τὴν ὀλιγορίαν τῶν Ταγῶν Αὐτῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντικῶν καθηκόντων καὶ τὸν οὐχὶ ἡθικῶς ἀμεμπτον ἐν πολλοῖς ἰδιωτικῶν αὐτῶν βίον.

Τὸ Σεβαστὸν Συνέδριον Ὑμῶν, μετὰ τῶν ἄλλων πρὸς συζήτησιν θεμάτων, ἐλπίζομεν νὰ ἐπιληφθῇ καὶ τοῦ ἡμερολογιακοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν γρηγοριανὴν μεταρρυθμίσειν ὅλος αὐθαιρέτως εἰσέγαγον τινες τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν αἷς καὶ ἡ τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ πόσον ἡ μεταρρυθμίσις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, καὶ δὴ ἡ μονομερὴς καὶ αὐθαίρετος, ἀπειτέλεσε πρᾶξιν ἄστοχον καὶ ἀντικανονικὴν τὸ ἀπέδειξεν ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῆς, ὅπου ἐγένετο δεκτὴ, διὰ τῶν δημιουργηθεῖσων πολλῶν παρατυπιῶν καὶ συγχύσεων ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἰδίᾳ τοῦ Πασχαλίου Κανόνος, καθὼς οὗτος διευτυπώθη ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμ. Συνόδου, καὶ διὰ τῆς ὅτε μὲν κατὰ 13 ἡμέρας φαλκιδεύσεως, ὅτε δὲ τῆς τελείας ἐξαφανίσεως τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἀκριβῶς διὰ λόγους ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἐν

τῇ θείᾳ λατρείᾳ καὶ εὐνομίᾳ καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ Πασχαλίου Κανόνος, καταστρεφόμενον ὑπὸ τῆς ἡμερολογιακῆς μεταρρυθμίσεως, διὰ Τριῶν Πανορθόδοξων ἀποφάσεων ἐν ἔτεσι 1583, 1587 καὶ 1593 ἐπὶ Οἰκουμ. Πατριάρχου Ἱεροσολιμοῦ Β' τοῦ ἐπὶ λεγομένου Τρανοῦ, δεινοῖς ἐπιτιμίοις ἀπεκλείσθη πᾶσα καινοτομία, ἡ μεταρρυθμίσις ἡ διόρθωσις ἡ ὁποσδήποτε ἄλλως λεγομένη ἐκκλησιαστικὴ ἡμερολογιακὴ ἀλλοίωσις.

Δικαιολογούντες τὰ ἀδικαιολόγητα οἱ ἀποδεχθέντες τὴν μεταρρυθμίσειν πολλὰς προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις προέβαλον. Οὐδεμία δὲ τούτων εὐσταθεῖ. Καὶ αὕτη ἔτι ἡ διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ἐπιζητούμενη χρονομετρικὴ ἀκρίβεια δὲν ἐπιτυγχάνεται, παγκοίνως γνωστῆς οὔσης τῆς ἑλλείψεως ταύτης καὶ ἐν τῇ γρηγοριανῇ ἀριθμῆσει. Πλὴν καὶ ταύτης (τῆς ἀκρίβειας) ἐπιτυγχανομένης, ὁποῖον τὸ ἡθικὸν ὄφελος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὅταν παρέχεται ἀφορμὴ κοινοῦ σκανδάλου εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς, καὶ ἀπειλῇται ἡ ἐνότης αὐτῆς ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ; Κατὰ τίνα τρόπον δύναται νὰ δικαιολογηθῇ σχίσμα καὶ διάσπασις τοῦ ἀδελφικοῦ συνδέσμου τῶν ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ, ἐξ αἰτίας ματαιόφρονος σπουδῆς, τὰ ἐπισφαλῆ περιεργαζομένης; Πότε ἂν αἰώνων ἠκούσθῃ, ὅτι προσηταιρίσθῃ ἡ Ἐκκλησία ἐν τῇ ἀναπτύξει καὶ διαδόσει τῆς θεοδιδάκτου διδασκαλίας αὐτῆς, τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Καὶ τίς ποτε τὰ τῆς πίστεως, τὰ «οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις» οὐχὶ παρα-

τὸν λαϊκὸν νὰ ἀκούσῃ μὲ σεβασμὸν τὰ λόγια τοῦ κληρικοῦ.

Ὡστόσο πρέπει νὰ ποῦμε καθαρὰ τὴν ἀλήθειαν.

Δὲν εἶναι ὁ κοινωνικὸς χριστιανισμὸς ἐκεῖνο πού ὠθεῖ τοὺς νεαροὺς θεολόγους μας καὶ πολλοὺς κληρικούς — δυστυχῶς — εἰς τὸ νὰ θέλουν κληρὸν χωρὶς ράσα. Εἶναι ἀπεναντίας ἡ ἐπιθυμία τους νὰ γίνουν κληρικοὶ γιὰ νὰ ζήσουν καλὰ, ἀλλὰ νὰ εἶναι συγχρόνως καὶ μοντέρνοι κύριοι, πού νὰ μποροῦν νὰ παίρνουν μέρος εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν, τῆς καλῶς καὶ τὴν κακῶς ἐννοουμένην.

Δὲν ὑπάρχει σ' αὐτοὺς ἡ ζεστὴ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν, ὅπως τὴν βολσκοῦμε εἰς τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὰ μοναστήρια, εἰς τὰ εὐλαβικὰ κελιά τῶν μοναχῶν, κάτω ἀπὸ τὸ τρεμάμενο φῶς τοῦ καντηλιοῦ καὶ μέσα ἀπὸ τὸ παλὸν βιβλίον πού θερμαίνει τὴν ψυχὴ τοῦ Χριστιανοῦ καὶ τὸν κάνει νὰ διδάσκηται ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀπλὰ πράγματα, ὅσο ἀπὸ τίποτε ἄλλο.

Ἐνας τεγνυμποῦσμός εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῶν νεαρῶν μας ὑποψηφίων κληρικῶν, τὸ νὰ θέλουν κληρὸν χωρὶς ράσα. Ἄν οἱ κύριοι αὐτοὶ εἶχαν ταξιδέψῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἶχαν ἰδεῖ τὰ πράγματα ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ τὸ πρῆσμα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ μάλιστα τῆς ἑλληνικῆς—γιατί γιὰ Ἕλληνες μιᾶμε—θὰ εἶχαν ἐντελὲς διαφοροτικὴν γνώμην.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἀφηγηθῶ καὶ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ συγγινητικόν!...

Εὐρέθηκα πρὸ ἑτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ κά-

ποια ἡμέρα τοῦ καλοκαιριοῦ ἐπῆρα ἕνα φίλον μου ὁμογενὴ καὶ ἐπῆγαμε νὰ κολυμπήσουμε στὴν θάλασσα. Ὅταν βγήκαμε καθήσαμε στὴν ἀμμουδιὰ νὰ λιαστοῦμε. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀκούω τὸν φίλον μου νὰ συνομιλῇ μὲ δύο κυρίους ἕνα ἡλικιωμένο καὶ ἕνα νεαρὸ πού ἔκαμαν κι' αὐτοὶ ἡλιοθεραπείαν μετὰ τὸ μπάνιο τους. Ὁ φίλος ἔσπευσε νὰ μοῦ τοὺς συστήσῃ. Ἄν' ἐδῶ ὁ πάτερ..., τὰδε καὶ ὁ γυιὸς του ἀρχιμανδρίτης... τὰδε! Ἐμεῖνα ἄνανδος.

Χαίρω πολὺ, μόλις κατώρθωσα νὰ ψηθυρίσω.

Ὁ νεαρὸς ἀρχιμανδρίτης, φαίνεται ὅτι ἐνθουσιάστηκε πού ἐγίναμε μιὰ καλὴ παρέα καὶ μᾶς ἐπρότεινε νὰ πᾶμε, ἔτσι ὅπως εἴμαστε μὲ—τὰ μπανιερά μας!—ἀπέναντι στὰ παιχνίδια, νὰ περάσῃ λίγο ἡ ὥρα μας,...

Εγὼ σὰν καθυστερημένος καὶ ὀπισθοδρομικὸς Ἕλληνας ἐχαιρέτησα καὶ ἔφυγα. Μοῦ ἦταν ἀδύνατον νὰ βλέπω τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς καὶ νὰ φαντάζωμαι συγχρόνως ὅτι εἶναι λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου!

Αὐτὸ βέβαια εἶναι ἀπὸ τὰ συχνότερα καὶ τὰ πιὸ ἀσήμαντα πού βλέπει κανεὶς στίς χώρες ἐκεῖνες πού ὁ κληρικὸς φορεῖ ἕνα μὲλὲ κοστούμι καὶ μιὰ μαύρη γραβάττα. Ὑπάρχουν ἄλλα πολὺ χειρότερα καὶ ἀνεκδιήγητα.

Προκειμένου λοιπὸν νὰ γίνωνν τέτοιου εἶδους κληρικοὶ οἱ ἀδιόριστοι θεολόγοι μας, ἄς καθήσουν ἐκεῖ πού εἶναι.

I.N.K.

λογιζόμενος, ἐτόλμησε νὰ συνδυάσῃ ἀσυνδυάστοις ; Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀνάγκαι ἐπιτακτικαὶ διευκολύνσεως τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν ἐπέβαλον τὴν μεταρρυθμίσιν, αὕτη ἔπρεπε ἐν τῇ Πολιτείᾳ μόνον νὰ γίνῃ δεκτὴ, ὡς ἐγένετο εἰς τὰς Χώρας ἐκείνας, ὅπου ἡ μὲν Πολιτεία πρὸ πολλοῦ ἐδέχθη τὴν μεταρρυθμίσιν, ἡ Ἐκκλησία δὲ ἐξακολουθεῖ τηροῦσα εἰσέτι ἀπαρασαλεύτως τὴν παράδοσιν. Μήπως τοῦτ' αὐτὸ ἐπίσης δὲν συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς μὴ Χριστιανικοῖς λαοῖς (μωαμεθανοῖς, Ἰσραηλίταις, βουδδισταῖς κ.λπ.), ἐν οἷς ἕτερον τὸ θρησκευτικὸν αὐτοῖς ἡμερολόγιον καὶ ἕτερον τὸ ἐν ταῖς συναλλαγαῖς αὐτῶν χρησιμεῖον ;

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἡ καινοτομία, ὅπου εἰσῆλθῃ ἐδημιουργήσεν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, μέγα σκάνδαλον εἰς τὰς συνειδήσεις τοῦ Χριστοπώνυμου πληρώματος, ἐν Ἑλλάδι δὲ μεγάλη μοῖς Κλήρον καὶ λαοῦ, περὶ τὸ ἐν ἑκατομύριον ψυχῶν ἀσπιδμοῦσα, ἐν ἧ καὶ ἡμεῖς ἀνήκομεν, μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ γίνῃ κοινανὸς μῖα ἐκκλησιαστικὴ ἀντικανονικότητος, Συνδικτικῶς κατεγνωσμένης, διεχώρισε τὰς εὐθύνας τῆς καὶ ἀπετέλεσεν ἰδίαν ἐκκλησιαστικὴν παράταξιν, ἐν ἰδίῳ Ναοῖς, ἐκκληροῦσα τὰ θρησκευτικὰ αὐτῆς καθήκοντα (κατὰ τὸν Γ' τῆς Γ' καὶ ΙΕ' τῆς ΑΒ' Συνόδου). Ἡ ἐφεκτικότης ἡμῶν ἐναντι τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας, προὐκάλεσε τὴν μὲν καὶ διωγμὸν ἀπηνέστατον καθ' ἡμῶν τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἐξωθούσης καὶ τὴν Πολιτείαν. Οἱ Κληρικοὶ ἡμῶν παρὰ πάντα θεῖον καὶ ἀνθρώπινον νόμον, ὑπὸ μὲν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων κατεδικάσθησαν εἰς καθάψεις, μεθ' ἧν ὑπέστησαν ἀνήκουστον δημόσιον διασυρμὸν ἀποσχηματιζόμενοι καὶ ἐμπαίζόμενοι, ὑπὸ δὲ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων εἰς βαρυτάτας χρηματικὰς ποινὰς καὶ φυλάκισιν, κατηγορούμενοι ἐπὶ ἀντιποιήσεϊ Ἀρχῆς. Οἱ Ναοὶ ἡμῶν ἐκλείσθησαν, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἱερὰ λειτουργικὰ σκεύη ἐβεβηλώθησαν. Αἱ μυστηριακαὶ πράξεις τῶν Βαπτίσεων καὶ τῶν Γάμων ἡμῶν, ὡς τελεσθεῖσαι δὴθεν ὑπὸ καθηρημένων κληρικῶν, ἐχαρκτηρίσθησαν ἀνυποκρίτως καὶ εἰς τὰς Ἀρχιερατείας τῆς Χώρας ἡμῶν πρὸς ἔγγραφὴν ἀπαράδεκτοι. Τὰ τέκνα ἡμῶν πρὸς φοίτησιν εἰς τὰς ἀνωτάτας Θεολογικὰς Σχολὰς ἀπεκλείσθησαν ὡς ὁπαδοὶ τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου. Καὶ πλείστα ἄλλα ἀντιχριστιανικὰ πιστικά καθ' ἡμῶν μέτρα ἠσκήθησαν ἐν συνεργασίᾳ καινοτόμου Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ἵνα καμφθῇ ἡ στερρὰ προσήλωσις ἡμῶν εἰς τὰς σεπτὰς παραδόσεις, ἐνῶ οἱ πάσης ἐγνωσμένης ἀντορθοδόξου καὶ ἀντεθνικῆς δράσεως ὁπαδοὶ ἀπολαύουσι πλήρους ἐλευθερίας, αἱ δὲ κοινωνικαὶ καὶ οἰκογενειακαὶ μεταβολαὶ αὐτῶν, μολοντί στεροῦνται ἱερᾶς μυστηριακῆς τελετῆς, ἐγγράφονται καὶ κυροῦνται εἰς τὰ Ἀρχιερατικὰ Βιβλία τοῦ Κράτους.

Ἡ καινοτόμος Ἐκκλησία πρὸ τῆς ἀκάμπτου τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ στάσεως εὐρεθεῖσα, ἐπεχείρησε νὰ δώσῃ μίαν λύσιν τῆς δημιουργηθείσης ἐκρύπτου καταστάσεως εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς, ἥτις λύσις οὐδεμίαν ἀνταπόκρισιν εὗρεν εἰς τὴν συνείδησιν αὐτοῦ.

Ἦτοι, ἀπεφάσισε, πιεζομένη ἐκ τῶν γεγονότων, νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀσκήσιν τῶν θρησκευτικῶν καθήκοντων τῶν τηρούντων τὴν ἡμερολογιακὴν παράδοσιν, ὑπὸ τὸν ὅρον οἱ Κληρικοὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξ-

πηρετήσωσιν αὐτοὺς νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς, νὰ μνημονεύωσι τῶν οἰκείων τῆς περιφερείας Ἐπισκόπων, καὶ νὰ τελῶσιν ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν αὐτῆς. Πλὴν ὅμως ἡ λύσις αὕτη δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ, ἐφ' ὅσον ἡ συνείδησις ἡμῶν δὲν ἀγέχεται πᾶσαν οἰανδήποτε ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν καὶ πνευματικὴν ἐξάρτησιν παρὰ Ἐπισκόπων μὴ τηρούντων τὰς ἱεράς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν παραδόσεις καὶ τελούντων ἐν ὑποδικίᾳ διὰ τὰς διαπραττομένας ὑπ' αὐτῶν κανονικὰς παραβάσεις.

Ἴδου οἱ λόγοι, Ἅγιοι Σύνοδοι, δι' οὓς ἐλάβομεν τὸ θάρρος νὰ ἐμφανισθῶμεν ἐνώπιον Ὑμῶν ζητούντες κατανόησιν, δικαιοσύνην καὶ βοήθειαν, ἐφ' οἷς ἐπὶ σειρὰν πολλῶν ἐτῶν ἀγωνιζόμεθα ἱεροῖς φρονήμασι, καὶ δι' ἅπερ δεινὰ ἀδικῶς ὑπὸ τῶν καινοτόμων πάσχομεν.

Εἰς τὰς ἀκοὰς Ὑμῶν ἴσως ἐφθασε πληροφορία τις καθ' ἣν ἀποβιάσας τιτουλαρίας τῆς Ἐπισκοπῆς Βρεσθένης Ματθαῖος, ἡγούμενος Μονῆς ἐν Κερατέᾳ Ἀττικῆς, ἐξ ἀδιακρισίας κινούμενος διέπραξεν πλείστας ὥσας ὑπερβασίας κανονικὰς, ἐν αἷς καὶ χειροτονίας Ἐπισκόπων μόνος, ἀνευ συμφήρου καὶ συμμετοχῆς ἑτέρων ἐν ἐνεργείᾳ Ἐπισκόπων. Τοῦτον ἐνεκα ἀπὸ τοῦ 1937 διεκόπη πᾶσα ἐκκλησιαστικὴ συνεργασία μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομου. Εὐτυχῶς οἱ ἀντικανονικῶς χειροτονηθέντες ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Βρεσθένης ἐν τῇ Μονῇ τῶν σήμερον περιορισθέντες οὐδεμίαν κίνησιν ἐκκλησιαστικὴν ὑπολογίσμον ἐμφανίζουσι, καθ' ὅσον οἱ ὁπαδοὶ αὐτῶν τυχάνουσιν ὀλιγαριθμοί. Ἡ ἡμετέρα δὲ παράταξις ἀλέχουσα πάσης ἀδιακρίτου κανονικῆς ὑπερβασίας καὶ τελούσα νῦν ὑπὸ τὴν ποιμαντικὴν κηδεμονίαν τοῦ Ἐπισκόπου Ταλαντίου Ἀκακίου, διαδεχθέντος τὸν ἀειμνήστου πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομον, περιλαμβάνει τὸν κυρίως ὄγκον τοῦ πλήθους, τοῦ ἐμμένοντος εἰς τὴν πατροπαράδοτον εὐσέβειαν.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι τὸ Συνέδριον Ὑμῶν συναισθανόμενον τὸν ὑψίστον αὐτοῦ προσορισμόν, καὶ τὴν κρισιμότητα τῶν καιρικῶν περιστάσεων, θὰ ἐξαρθῇ εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ θὰ ὑποδείξῃ καταλλήλως τὰ πρέποντα, ὅπως οἱ μὲν ἀτάκτως σάντες ἐπανεέλθωσι καλῶς, ὅθεν ἀπεσκόρτησαν κακῶς, οἱ δὲ δεινοπαθόντες λάβωσι τὴν ὀφειλομένην δικαίωσιν ἐφ' οἷς ἐπίστευσαν, ὡμολόγησαν καὶ ἐτήρησαν.

Πρὸς τοῦτοίς ἔχομεν δι' ἐλπίδος σταθερᾶς, ὅτι τὸ Σεβαστὸν Ὑμῶν Συνέδριον, ἐλλαμπόμενον ὑπὸ τῶν ἀκτίων τοῦ Παναγίου Πνεύματος τοῦ ὁδηγοῦντος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινούται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε ἀπὸ ὀφειλῶν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρων ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ, δόδς Κένιγγος 32 — Ἀθῆναι.
(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

Ἡ ΡΩΣΣΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

Υπὸ Ὁσιολ. Μοναχοῦ Πατρὸς Ἀντωνίου
τοῦ Ρώσσου τῆς Μονῆς Ἀγ' Σάββα ἐν Ἱερουσαλῇμ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς μὲ τὸ ποίμνιόν των, ἔμειναν εἰς τὴν ὑπαιχρὴν τῆς Ρωσσικῆς Συνόδου εὐρισκομένης εἰς Σερβίαν. Κατὰ τὸ 1936, ὁ προκαθήμενος τῆς Συνόδου αἰμνηστὸς Μητροπολίτης Ἀντώνιος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Διεδέχθη δὲ αὐτόν, ὁ Μητροπολίτης Ἀναστάσιος, ὅστις καὶ κυβερνᾷ τὴν Ἐκκλησίαν ἕως τῆς σήμερον.

Κατὰ τὸ 1941, ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος μεταξὺ Γερμανίας καὶ Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Ὁ Ρωσσικὸς λαὸς, ὁ ὁποῖος μισοῦσε τὴν κομμουνιστικὴν κυβέρνησιν οὐδόλως ἠθέλησε νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς αὐτήν, καὶ ἤρχισαν νὰ παραδίδωνται εἰς τοὺς Γερμανοὺς ὁλόκληρα τάγματα. Ὅταν οἱ μπολσεβίκοι κατάλαβαν ὅτι ἀνευ τῆς βοηθείας τοῦ λαοῦ δὲν πρόκειται νὰ κερδίσουν τίποτε, ἤρχισαν νὰ κολακεύουν τὸν λαόν, διὰ νὰ τοὺς δώσῃ χεῖρα βοηθείας. Ἐπαύσαν κάθε διωγμὸν ἐναντίον τῆς θρησκείας, διέλυσαν τοὺς ἀθροιστικούς συλλόγους τοὺς εὐρισκομένους εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ρωσσίας, ἤνοιξαν τοὺς Ναοὺς καὶ τὰ Ἁγία λείψανα τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰ μουσεῖα τὰ ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ ἔκαμαν πολλὰ καλά, ὅχι διότι ἐπέστρεψαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ πλανέσουν τὸν λαόν

ἀνέκαθεν τὴν Ἐκκλησίαν πρὸς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, θὰ δώσῃ διὰ τῆς αἰθεντίας αὐτοῦ ἀδρὰ δείγματα τῆς θεοπνευστίας τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ, ὅπως οὐ μόνον τὰ μέχρι σήμερον κακῶςπραχθέντα διορθώσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀποτραπῶσιν ἀποπειρὰν παράτολμοι διγούσαι ἀσεβῶς τὰ θέσμια, τῇ ἐμπνεύσει τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παραδοθέντα καὶ Συνδικτικῶς δι' Ἱερῶν Κανόνων φρικτοῖς ἐπιτιμίοις κατοχυρωθέντα.

Καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ, Διατελοῦμεν μετὰ τοῦ προσήκοντος νήϊκου σεβασμοῦ

Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γησιῶν

Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

† Ὁ Τаланτίου ΑΚΑΚΙΟΣ

Τὸ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

† Ἀρχιμ. Κιούσης Χουσόστομος

† » Νασλίμης Χουσόστομος

† » Καλοσχάμης Μερκούριος

† » Πάστρας Λυξέντιος

† » Τσίωμας Θεόφιλος

† » Ποπαβλάχος Γρηγόριος

† » Παπᾶς Ἀκάκιος

Βίκτωρ Μοναχὸς

Καραμήτσος Σταῦρος, Θεολόγος

Βρετᾶκος Παναγιώτης »

Κόνις Κωνσταντῖνος

Ἀντιπρόεδρος Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

καὶ νὰ τοὺς παράσχῃ τὰς βοηθείας του εἰς τὸν πόλεμον. Εἶχον ὁμῶς κατὰ νοῦν, ὅτι : Ὅταν πλέον παρέλθῃ ὁ κίνδυνος, ν' ἀρχίσουν καὶ πάλιν διωγμὸν, μέχρι τελείας καταστροφῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ ἂν καὶ πρὸς ὥρας ἐφάνησαν μετανοημένοι διὰ τὰς προτέρας τῶν σκληρότητας, δὲν ἠρνήθησαν ὁμῶς καὶ τὰς θεωρίας τῶν διδασκάλων τῶν Μάρξ καὶ Λένιν, οἱ ὁποῖοι ἐκήρυττον ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι «ὄπιον» διὰ τὸν λαόν, (δηλαδή τὸ ναρκωτικὸ «ὄπιον»). Ἡ παῦσις αὐτῆ τοῦ διωγμοῦ πολὺ ἐβοήθησε τοὺς κομμουνιστάς, διότι ὁ λαὸς τοὺς ἔδωσε χεῖρα βοηθείας καὶ οἱ Γερμανοὶ ἐνικήθησαν.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ κινδύνου, οἱ μπολσεβίκοι δὲν ἤρχισαν ἐκ νέου τὸν διωγμὸν ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἤθελαν, διότι ἡ πίστις ἐν καιρῷ πολέμου ἐσήκωσε κεφαλὴν καὶ ἦτο πολὺ δύσκολον καὶ πολὺ ἐπικίνδυνον διὰ τοὺς κομμουνιστάς νὰ τὴν καταπατήσουν. Ἡ ναγκάσθησαν λοιπόν, ν' ἀφήσουν τοὺς παλαιούς τρόπους τοῦ διωγμοῦ, δηλαδή, τυφεκισμούς, φυλακάς, ἐξορίας καὶ τὰ τοῦτοις ὅμοια, καὶ νὰ κηρύττουν τὸν ἀθεϊσμὸν μόνο με λόγια. Ἀλλὰ τὸν πρῶτον τῶν σκοπῶν, δηλαδή τὸ νὰ καταστρέψουν τελείως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ δὲ τὸν ἀφῆσαν. Πολλὰ ἑκατομμύρια ἐξοδεύουν διὰ νὰ τυπώσουν βιβλία ἐναντίον τῆς θρησκείας καὶ νὰ κηρύττουν τὸν ἀθεϊσμὸν πανταχοῦ.

Τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας οἱ ὅποιοι εἶναι πιστοὶ ὑπηρετοὶ τῶν δὲν τοὺς καταδιώκουν, μάλιστα δὲ τοὺς ἔχουν εἰς μεγάλην τιμὴν καὶ περιποίησιν. Αὐτοὶ ἔχουν καλοὺς μισθοὺς καὶ ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς. Οἱ γνήσιοι ὁμῶς χριστιανοὶ τοὺς ἀποστρέφονται καὶ προτιμοῦν τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῶν κατακομβῶν, τοὺς ὁποίους καὶ προσκαλοῦν εἰς τὰς θρησκευτικὰς τῶν ἀνάγκας.

Ἡ Σύνοδος τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας ἐν διασπορᾷ, ἔμεινε εἰς τὴν Σερβίαν, ἕως τέλος τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Ὅταν οἱ κομμουνισταὶ ἐπλησίασαν εἰς τὰ σύνορα τῆς Σερβίας, ἦτο ἀνάγκη πλέον ἢ Σύνοδος νὰ φύγῃ ἀπ' ἐκεῖ. Τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἦτο ὁμοίον μὲ τὸν μέγα σεισμὸν, διότι πάντες διεσκορπίσθησαν καὶ κάθε ἕνας ἔφυγε εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐνόμιζε ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ σωθῇ. Ὁ Μητροπολίτης Ἀναστάσιος εὐρέθη εἰς τὴν Ἑλβετίαν μόνος καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ κἂν τὰ ἔξοδά του. Μερικοὶ ὁμῶς εὐεργέται τοῦ παρίχον τὰς βοηθείας, καὶ αὐτὸς ἄρχισε νὰ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς διεσκορπισμένους Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ὀλίγον καιρὸν συνέστησε καὶ πάλιν τὴν Ἐκκλησίαν. Εἰς αὐτὴν τὴν Ἐκκλησίαν κατέφυγον πολλοὶ πρό-

Σεχονοτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

Χρήσιμος αποστολή

Τὸ συνέδριον Ρόδου τοῦ ὁποῖου ἡ σημασία (ὡς εὐχρηστώμεν ὅτι θὰ εἶναι θετική καὶ ὄχι ἀρνητική) εἶναι ἀναμφισβήτητος ἀπετέλεσεν καὶ διὰ τὴν ἐκκλησίαν μας ἀφορμὴν προβολῆς τοῦ θέματος τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας. Οὕτω τετραμελὴς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἀρχιμανδρ. Χρυσόστομου Νασιλίμη, Βίκτωρος κα-θηγουμένου, Καραμήτσου Σταύρου καὶ Βρετάκου Π. μετέβη εἰς Ρόδον καὶ ἔσχεν πολλὰς καὶ χρήσιμους ἐπαφὰς μετὰ τῶν συνέδρων.

Διεπιστώθη δὲ ὅτι τόση συμπάθεια ὑπάρχει πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ ἐπὶ πλέον τόση ἀπέχθεια πρὸς τὸ παπικὸν καλανδάρειον ὥστε ἡ καινοτόμος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκειτο ἠθικῶς ἐν ὑποδικίᾳ ἐναντι τόσων κληρικῶν ἐκφραζομένων μὲ ἀγαπάκησιν οὐ μόνον διὰ τοὺς διωγμούς ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν λατινικὴν ἐφευρέσιν τῆς ἡμερολογιακῆς μεταβολῆς.

Βεβαίως ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία ἦτο ἐγκοσμίως ἰσχυροτέρα ἡμῶν ἠθικῶς ὅμως ἦτο ἐσπικωμένη μὲ τὸν ὁ-πον μιᾶς ἀντορθοδόξου μεταβολῆς καὶ πολλῶν ἀντιχει-στιανικῶν διωγμῶν εἰς βάρος μας.

Ἡ φωνὴ μας πάντως ἠκούσθη μὲ πολλὴν προσο-χὴν καὶ συμπάθειαν ὑπὸ πολλῶν προσωπικοτήτων κλη-ρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἡ διαφώτισις τῶν ὁποίων πλὴν τῶν προφορικῶν συνομιλιῶν συνεπληροῦντο καὶ ὑπὸ τοῦ ἐμ-περιστατωμένου ὑπομνήματος τοῦ πατρὸς Χρυσόστομου Νασιλίμη καθὼς καὶ ὑπὸ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος βι-βλίον τοῦ κ. Στ. Καραμήτσου. Ἡ ἀντικειμενικὴ λοι-πὸν διαπίστωσις εἶναι ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς ἐπτεύχεν.

Μόλις ἐξεδόθη

Η ΑΓΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ ΤΗΣ ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ

ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΥ - ΓΑΜΒΡΟΥΛΙΑ

Ὁγκώδης τόμος 360 σελίδων. Περιλαμβάνει :

- 1) Περίληψιν παλ)κοῦ ζητήματος.
- 2) Περίοδον μεγάλων διωγμῶν καὶ θέσιν πολιτι-κῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀρχῶν ἐναντι τούτου.
- 3) Λευκὴν Βίβλον ὡς τὴν ἀφηγοῦνται οἱ παθόντες.

Τιμὴ δραχ. 60.

Παραγγελλίαι : Ἱερομ. Πανάρετον Πετρίδην, Κάνι-γος 32 Ἀθήνας.

σφυγες τοῦ τελευταίου πολέμου, οἱ ὁποῖοι ἐ-φυγον ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν μὲ τοὺς Γερμανούς. Αὐτοὶ οἱ πρόσφυγες, ἐφάνησαν περισσότερον θρησκοὶ ἀπὸ τοὺς παλαιούς καὶ ἔδωσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δύναμιν καὶ πλοῦτον πνευματικόν, ἂν καὶ βέβαια πρὸς τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ ἦτο πάμ-πτωχοι. Πολλὰς φορές, εἰς τοὺς κόμπους τῆς Γερμανίας ἔκαμαν τὰ ἱερὰ ἄμφια τῶν Ἱερέων ἀπὸ συνδόνος καὶ πατανίας. Ἡ εὐλάβειά των ὅμως ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἦτο θαυμαστὴ καὶ ὁ ζῆλος ἀξιολύμητος.

Ἡ διοικοῦσα Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἐγκα-τεστάθη εἰς τὸ Μόναχον τῆς Γερμανίας καὶ ἔ-μεινε ἐκεῖ δι' ὅλγα ἔτη. Ἐν τῷ μεταξῷ, τό με-γαλύτερο μέρος τῶν Ρώσων μετέβη ἐξ Εὐρώ-πης εἰς Ἀμερικὴν. Ἐκεῖ μετέβη καὶ ἡ διοικοῦσα Σύνοδος μὲ τὸν πρόεδρον αὐτῆς Μητροπολίτην Ἀναστάσιον καὶ ἐγκατεστάθη εἰς Νέαν Ὑόρ-κην, ἔπου παραμένει ἕως τὴν σήμερον.

(Συνεχίζεται)

Ὁ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος

Ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἀνὴρ ὅστις τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγόνισται ἐξακολουθεῖ νὰ προσελκύῃ ὡς ἰσχυρὸς μα-γνήτης τὰς σκέψεις καὶ τοὺς κραδασμούς των καρδιῶν μας πάντοτε μὲν, ἰδιαίτερος δὲ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας του.

Οὕτω ἐτελέσθησαν καὶ ἐφέτος ἐπιμνημόσυνοι δεή-σεις. Τὸ δραστήριον δὲ σωματεῖον «Παναγία ἡ Ὁδηγή-τρια», τὸ ὁποῖον ὁ ἐκλιπὼν ἱεράρχης ἠύλογει καὶ πα-ρηκολούθη σταργικῶς, μετέβη ἐν σώματι διὰ ποδῶν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἱεράρχου καὶ διὰ πέντε ἱερέων ἑτα-λὸν ἐπιμνημόσυνοι δέησιν.

Ἀσφαλῶς ὁ ἅγιος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐκ τῶν οὐρανίων σκηνωμάτων ἐπευλογεῖ πᾶν θεάρεστον ἔργον.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Φιλοθέης Ἀθηνῶν ἐτε-λέσθη 40θήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ἀειμνήστου ΜΑΡΙΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ.

Εἰς τὸν τεθλιμένον σύζυγόν της εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους θείαν παρηγορίαν, τῇ δὲ θανούσῃ αἰώνιαν ἀνά-παυσιν.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Εἰς τὴν ἐν Ρόδῳ Πανορθόδοξον Διάσκεψιν τε-τετραμελὴς Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν μου στα-λεῖσα ἐπέδωκεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὑπόμνημα, εἰς τὸ ὁποῖον διευτυποῦντο αἱ ἐπίσημοι ἀπόψεις τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας τῶν Γ. Ο. Χ. περὶ τῆς εὐκταίας καὶ λυσιτελοῦς διευθετήσεως πάντων τῶν ἀπὸ μα-κροῦ χρόνου ἐν ἀντικανονικότητι καὶ ἀταξίᾳ δια-τελούντων Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἐν οἷς καὶ τὸ ἡμερολογιακόν.

Κατὰ τὰς ἐν Ρόδῳ ἐπισήμους ἐπαφὰς τῆς Ἐ-πιτροπῆς μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων οὐδὲν διημειβή ἐκ τῶν γραφέντων εἰς τὸ «Ἔθνος» τῆς 29-9-61 (ν. ἡ.), ἅτινα ἀποτελοῦν ἴσως ἀνευ-θύνους παρασκηνιακὰς ὁμιλίαις καὶ ὑποκειμενικὰς εἰκοτολογίας ἐν τῇ ἐκζητήσει μιᾶς οἰασθήποτε ἐπιλύσεως τοῦ παλαιοημερολογιακοῦ θέματος.

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασιλίμη

Ἀνδριάς τοῦ Παπαδιαμάντη θὰ σιγῇ εἰς Βόλον

(Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐκ παραλείψεως ἐδη-μοσιεύθη ἡ ἀνωτέρω εἰδήσις ἀνευ τοῦ σχολίου τῆς «Φωνῆς» τὸ ὁποῖον ἔχει οὕτω:)

Ἄν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Ροταριανὸς ὁμιλος ἔχη σχέσιν μὲ τὴν μασωνικὴν στοὰν τότε ἡ «τιμὴ» ποὺ ἀπονέμεται εἰς τὸν μέγιστον Ἕλληνα χριστιανὸν συγγρα-φεὰ ἀποτελεῖ καλοστημένην πνευματικὴν παγίδα, ἡ ὁποία κάθε ἄλλο παρὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ σφοδροῦ πολεμίου τῆς Μωσωνίας Παπαδιαμάντη.

Πρέπει ὅμως ἀκόμη νὰ ἐξαχθῇ καὶ τὸ θλιβερόν συμπέρασμα ὅτι βραδέως μὲν ἀλλὰ σταθερῶς ἡ Κρατοῦ-σα Ἐκκλησία ἐπιτρέπει εἰς τὰς σκοτεινὰς πανθεΐστι-κὰς καὶ ἀθεϊστικὰς οργανώσεις νὰ κινεῖνται μὲ πρωτο-βουλίαν ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ πνευματικοῦ χώρου καὶ νὰ ἐμφανίζονται ὡς διάδοχοι τῆς πνευματικῆς κληρονο-μίας τῆς χώρας μας.